

for Fællesskabet, og artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at en ret til ydelser i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, hvor en forælder er bosat sammen med de børn, disse ydelser betales til, som ikke er betinget af forsikring eller af lønnet eller selvstændig beskæftigelse, ikke må suspenderes delvist i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den tidligere ægtefælle, der er den anden forælder til de berørte børn, i princippet ville have ret til familiedydelser i henhold til lovgivningen i den stat, hvor han arbejder, enten alene i henhold til denne stats nationale lovgivning eller i medfør af artikel 73 i forordning nr. 1408/71, men faktisk ikke oppebærer de nævnte ydelser, fordi han ikke har indgivet en ansøgning herom.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. oktober 2010 — Gisela Rosenblatt mod Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-45/09) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — forskelsbehandling på grund af alder — ansættelseskontraktens ophør som følge af pensionsalderens indtræden)

(2010/C 346/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gisela Rosenblatt

Sagsøgt: Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeitsgericht Hamburg — fortolkning af artikel 1 og artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) lsbehandling på grund af alder — bestemmelse i en kollektiv overenskomst, som ifølge en stats erklæring har almindelig bindende virkning, der fastsætter at arbejdsforhold automatisk ophører, når arbejdstageren fylder 65 år, uanset den økonomiske, sociale og demografiske situation eller den faktiske situation på arbejdsmarkedet

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78 af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som § 10, nr. 5), i den almindelige ligebehandlingslov (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), hvorefter bestemmelser om automatisk ophør af ansættelseskontrakterne som følge af den omstændighed, at arbejdstageren har nået pensionsalderen, anses for gyldige, for så vidt som den pågældende bestemmelse er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk mål, og midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige. Gennemførelsen af denne lovbestemmelse i form af en kollektiv overenskomst er ikke i sig selv undtaget fra enhver retslig kontrol, men skal i overensstemmelse med kravene i det nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, også selv forfølge et sådant legitimt mål på en hensigtsmæssig og nødvendig måde.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en foranstaltning som den bestemmelse om automatisk ophør af ansættelseskontrakterne for arbejdstagere, der har nået pensionsalderen på 65 år, der er fastsat i § 19, nr. 8), i den kollektive overenskomst, der finder almindelig anvendelse på arbejdstagere inden for bygningsrengøring (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
- 3) Artikel 1 og 2 i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat erklærer, at en kollektiv overenskomst som den i hovedsagen omhandlede finder almindelig anvendelse, forudsat at den ikke berører de arbejdstagere, der er omfattet af overenskomsten, den beskyttelse, som de er blevet tildelt ved disse bestemmelser mod forskelsbehandling på grund af alder.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-49/09) (¹)

(Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — medlemsstaters senere tiltrædelse — overgangsbestemmelser — tidsmæssig anvendelse — anvendelse af en nedsat afgiftsats — babytøj og beklædningsstilbehør til babyer samt børnefødtøj)

(2010/C 346/15)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Szpunar, M. Dowielewicz, M. Jarosz og A. Rutkowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 98, sammenholdt med bilag III, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — anvendelse af en nedsat momsats på babytøj og beklædnings-tilbehør til babyer samt børnesko

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 98 i og bilag III til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, i forening, idet den har anvendt en nedsat merværdiafgiftssats på 7 % på levering, indførsel og erhvervelse inden for Fællesskabet af babytøj og beklædnings-tilbehør til babyer samt børnefødtøj.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2010 — Landkreis Bad Dürkheim mod Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland)

(Sag C-61/09) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — fælles regler for ordningerne for direkte støtte — begrebet »støtteberettiget hektar« — ikke-landbrugsaktiviteter — betingelser for at anse et landbrugsareal for at være en del af en bedrift)

(2010/C 346/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landkreis Bad Dürkheim

Sagsøgt: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — fortolkning af artikel 44, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — fortolkning af begreberne »landbrugsareal« og »ikke-landbrugsaktiviteter« i en situation, hvor miljøbeskyttelsesformål går forud for landbrugsproduktionsformålet — betingelser for at anse et landbrugsareal for at være en del af en bedrift

Konklusion

- 1) Artikel 44, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2013/2006 af 19. december 2006, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at et areal er støtteberettiget, når arealet ganske vist også benyttes til landbrugsmæssige formål, men det overvejende formål består i landskabspleje og naturbeskyttelse. Den omstændighed, at landbrugeren er underlagt anvisninger fra naturbeskyttelsesmyndigheden, fratager i øvrigt ikke en aktivitet, som opfylder definitionen i nævnte forordnings artikel 2, litra c), dens karakter af landbrugsaktivitet.

- 2) Artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 2013/2006, skal fortolkes således, at:

— det ikke er en forudsætning for at anse et landbrugsareal for at være en del af en landbrugers bedrift, at landbrugeren råder over arealet i henhold til en forpagtningskontrakt eller en tilsvarende midlertidig overdragelse mod vederlag

— den ikke er til hinder for, at et areal, som vederlagsfrit stilles til en landbrugers rådighed alene mod, at han overtager kontingentbetalingen til erhvervsorganisationen, med henblik på anvendelse på bestemt måde og inden for et begrænset tidsrum i overensstemmelse med naturbeskyttelsesformålene, anses for at være en del af bedriften, på betingelse af at landbrugeren er i stand til at anvende et sådant areal til landbrugsaktiviteter i en periode på mindst ti måneder med tilstrækkelig autonomi, og at